

ir rausus ištakinių sūnas.

92 09 15

6.

1. Darželyje kresoję rezetas, be pers-
tojo džiugė biteris. 2. Kyla jaukautis
varijuto geriau: jam nebėja grafin-
go vargo galėjė persiversti nuo
sono ant sonio.

92 10 07

Diktantai

Talenttingai ir aliegacai

Viena iš labiausiai įsimodeliuojančių
geriauscių charakterių iš koleja iš-
reiskiamų grainių yra „Myko lin-
kas grizzelias“, paties Daržantu su-
nėlė charakterizuojamas kaip gau-
togi žiogėlis. Žiūri į raizinių Myko-

linkei ir, ročios, matėsi tik rugpjū-
vą Mykoluičio, nesimant ~~ti~~ kam
jis grizzia, kas jis muzika giriši,
kas naudojasi; kas klauso, kas
soka". Ročios, ir ta, muziką giri-
oli, ta, nesuolečinga cirkuvinė,
vis oželto persirelikiantį sirofij, v
ta, paprasbtųjį reibungą. Kai noria,
~~kai noriu vis~~
nintai ožibū, kai menoriū - bū-
giniaują, kai noria, nintai oži-
bu, kai menoriū, būginiaują. "Vaiž-
gantai mūsiai grizziantį Mykolui-
čio realioje gavtos ir buities aplie-
koje, p ^{paau}traukyje, socializiams iš-
kaust, o S. Krasauskas squeriuinfat
duoda sąlyginų fong, kuris labiau
išryškina patį grizzelį, skestan-
tį giedravie lūolesy. To nesuole-
tingas iš vis oželto yraigis, muzi-
kų raiybėjas per teikia iš svajin-
go veido išraišką, ir muzikus iš-

vis kričinių varponių, linkstancio-
vės į priesingą pusę, nebu dėlto-
ta medžių siluetai; varpos ir
medžių siluetai taip tarsi mesu briauna,
bet juos, kartu ir ritmą, supinę iš
banguojančios debesų linijos. Galbūt
pats autorius išarštintą muzikos
„skaus bejung“ kritiškis, bet viena
negincipijavat oja tikras mykolo linkas,
mykolo linkas ~~ne~~ gavtos varkas, myko-
lo linkas-dar ne „cléclé“. Raizinių
faktūra be priekaišty, scenai ge-
rai sukrovymomota, o svarkbiausia
įprastumta žolejistė. Reikia pa-
ravertinti eskizus, kad įsitikintu-
mei, kiek olaitininkas rės kuojo
tuo spaudimo. Tę praktinių girių
ne mykolo linkas - žiogelis, o tekas
Paganinius: rankas mostas kaip
žaičias, išvaizola elevonėska,
nalydina aukštingo gavtos ~~ne~~
akompanimento. Ilgai teko

olaitininkui grąžti su „paga-
nius“ kain paguadotais“, kol jis un-
galejo, kol savo veržlių jėgą ot-
ganiskai suliejo su Vaičėjant, o
mykolo linko ir lietuviškos gavties
subtilumus bei aiciptini.

4

Klaicių daigramas

Žiuri į raizinių mykolo linką ir, rodo-
matai teką, gyvo rykoliuką, nežinau-
tę „kai jis gręžia kas jo muzika
gręži, kas naudojasi, kas klause, kas
soka“ - želati sudėtingų satinių stovyklų.
Ročios, iš tų muzikų girdi, tų mesu
dėtingo išryškinimo, vis dėlto personel-
kiavantį širdį, tų paprastutų ritmų:
„Kai noriu išvilti dirbu, kai noriu
noriu-tenginiuji; kai noriu, išvilti
dirbu, kai nemori, tenginiuji.“ -